

Vánoce v Červeňáku

O závislosti se někdy říká, že je to rakovina duše. Nemůžete žít s alkoholem, ale ani bez něho. To platí bez výjimky také o droze. Dost dlouho trvá, než si to vůbec připustíte. Než si přiznáte, že jste závislí. Okolí to nechápe, nerozumí tomu. Vyčlení vás to ze společnosti. Z pracovního kolektivu, od rodiny, od přátel.

Jste na konci sil. Kolikrát vůbec nevíte, co máte dělat. Pokusíte se přestat sami, ale ono to nejde. Jednou, dvakrát, dvacetkrát. Abst'ák se hlásí na setkání s vámi s pravidelnou přesností. Jeho rytmu, začnete přizpůsobovat svůj den, později i noc. A najednou to víte. Víte, že jste totálně v prdeli, protože jste se právě ocitli na rozcestí dvou cest.

Jedna z nich, je pohodlná a rovná. Ale vede přímo do vaší záhuby. Přímoú čarou do horoucích pekel. Ta druhá, vede do pěkně strmého kopce a fakt nevíte, co na vás čeká za další zatáčkou. Ale to je život. Přesně touhle cestou se musíte dát.

A tak nezbyvá nic jiného, než si někde sehnat doporučení, zvednout telefon a přihlásit se na léčbu.

Najednou sedíte ve vlaku a hlavou vám běží všechny ty filmy, co jste kdy viděli o závislosti a léčebnách. Dnes naposled, Dobří holubi se vracejí, Ikarův pád, Kvůli mě přestane pít, nebo prozatím nejnovější, Úsměvy smutných mužů. „Fakt je tohle můj příběh“? Říkáte si možná. A najednou jste tady.

Právě jste dorazili do Psychiatrické léčebny Červený Dvůr. Ještě nevíte, že to tady postavili Rožmberkové, patřilo to Eggenberkům, Schwarzenberkům. Ještě nevíte, kolik lidí tady znovu začalo žít své životy. Ale teď jste tady vy. A než se stačíte rozkoukat, dorazí za vámi vánoce.

Vánoce v léčebně. „Stálo mi to ku... za to“?? Něco vám řeknu. Bylo to nejlepší rozhodnutí, které jste mohli udělat. Tady jste v bublině. Pod skleněným poklopem, v bezpečném prostředí, které je teď pro vás velice důležité. Tady jste na zámku :-)

A to jsem neřekl? Nejste na to tady sami. Budete potkávat kolem stovky lidí, co mají podobné problémy jako vy. Čtyři oddělení. Dvě mužská, jedno ženské a přes příjem, nebo detox musí projít všichni nově přichozí.

A pokud tady budete přes vánoční svátky, nakonec je všechny stejně potkáte u jednoho stolu. Tedy, mimo ty, co už jsou v léčbě déle než vy a mohou se na vánoce otočit doma.

No, on to vlastně není ani tak jeden stůl, ale pravá zámecká tabule :-)! Každá štědrovečerní večeře má onen krásný nádech slavnostna, kdy rodiny sedí doma pohromadě, předvánoční stress už je pryč, dárky leží pod stromečkem a lidé mají k sobě blíž.

Prožít vánoce v Červeném Dvoře se rovná nevšednímu zážitku a štědrovečerní večeři samozřejmě se vším, co k ní patří.

Podávají se dva druhy polévek, stoly se prohýbají pod spoustou ovoce, dojde i na nealkoholový punč. Kapr smažený v trojobalu, skvělý a neodmyslitelný bramborový salát. Dietáři dostanou svou polévku a vynikajícího kapra připravovaného v páře.

Zkrátka a dobře, pokud dokážete jako já sníst dvojitý nášup salátu a pět a půl kusu kapřích řízků, budete skutečně navýsost spokojeni :-)! Vedle vás, bude třeba sedět pán, který tráví vánoční svátky poprvé po 22 letech bez své rodiny a je stejně tak v příjemném šoku jako vy.

Měl jsem to štěstí, že vím, jak překrásně vánoce v Červeném Dvoře vypadají a nikdy na ně nezapomenu!

Na programu se nějakým způsobem podílejí snad všichni, kdo mohou přispět k tomu, že se nakonec cítíte jako doma a stejně tak to podle toho i vypadá. Kulturní program, básně, vánoční koledy a jiné písně, zkrátka a dobře – krásné!

A především, jste v léčbě. Léčíte se jedině pro sebe. Ale také proto, aby jste takovéhle krásné vánoce mohli trávit doma se svými milovanými už napořád – s čistou hlavou. Máte-li problém se závislostí, pravděpodobně nenajdete v naší republice lepší léčebnu.

Co vím ale s naprostou jistotou, rozhodně nenajdete krásnější!
Všechny srdečně zdravím a přeji vám spoustu štěstí, pevné zdraví, nervy, jako provazy a
nesmírnou dávku pokory a trpělivosti ve svém boji se závislostí!

Pavel F.